

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év október hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 18. B. 462/2006/42. számú ítéletét mindkét vádlott tekintetében az alábbiak szerint ***változtatja meg:***

I. r. vádlott vagyon elleni cselekményét 7 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntettének (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, és (6) bekezdés b) pont) minősíti, melyből 1 rb. folytatólagosan elkövetett, 1 rb. kísérlet.

II. r. vádlott vagyon elleni cselekményét 5 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntettének (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, és (6) bekezdés b) pont) minősíti, melyből 1 rb. folytatólagosan elkövetett, 1 rb. kísérlet.

Az I. r. vádlottra kiszabott börtönbüntetés tartamát 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 5 (öt) évre, a II. r. vádlottra kiszabott börtönbüntetés tartamát 2 (kettő) év 10 (tíz) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre ***enyhíti.***

Az I. r. vádlottnak a HVB Bank Rt-nél vezetett
.....és számú számláin szereplő pénzösszeg zár alá vételét megszünteti, amennyiben a HVB Bank Hungary Rt. a jogerős határozat közlésétől számított 60 napon belül nem igazolja, hogy az igényét érvényesítette.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztályán 01341-5133/2005.bü. szám 25. tétele alatti bizonylat lefoglalását megszünteti, és I. r. vádlottnak kiadni rendeli.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből I. r. vádlott 45.000,- (negyvenötezer) forintot, II. r. vádlott 409.046,- (négy száz kilencezer-negyvenhat) forintot köteles viselni.

90.978,- (kilencvenezer-kilencszázhetvennyolc) forint bűnügyi költséget az állam visel.

I. r. vádlott születési helye helyesen:, anyja neve helyesen:

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében helybenhagyja.

Felhívja az elsőfokú bíróságot I. r. vádlott tekintetében az összbüntetési eljárás lefolytatására.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2008. év február hó 15. napján kihirdetett 18.B.462/2006/42. ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett csalás büntetében (Btk. 318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b) pontja) mint bűnsegédet, 7 rb. banktitok megsértésének büntetében (Btk. 300/A.§ (2) bekezdés a) és b) pontja) és 7 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) mint bűnsegédet.

Ezért őt halmazati büntetésül 5 évi börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

II. r. vádlottat folytatólagosan elkövetett csalás büntetében (Btk. 318.§ (1) bekezdés, a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b) pontja) mint bűnsegédet és 2 rb. folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 274.§ (1) bekezdés b) pontja) mondta ki bűnösnek.

Ezért őt halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elrendelte a Gödöllői Városi Bíróság 10.B.411/2001/23. számú ítéletével kiszabott 1 évi börtönbüntetés végrehajtását is.

A HVB Bank Hungary Rt. magánfél polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította.

Az I. r. vádlottnak a CIB Bank Zrt.-nél vezetett 3 különböző számláján szereplő pénzösszeg, valamint az xxx-yyy-as forgalmi rendszámú Toyota Corolla személygépkocsi zár alá vételét megszüntetni rendelte, amennyiben a HVB Bank Rt. a jogerős határozat közzétételétől számított 60 napon belül igazolja, hogy az igényét érvényesítette.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így a további bűnjelek és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette. Az ítélet ellen a kihirdetést követően az I. r. vádlott védője, valamint a II. r. vádlott és védője enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

I. r. vádlott a 2008. év április hó 29. napján kelt és 2008. év május hó 06. napján érkeztetett beadványában fellebbezést jelentett be az ítélet ellen, a fellebbezés céljának megjelölése nélkül.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.43/2007/3. számú átiratában - bejelentve, hogy az ügyben nyilvános ülés kitűzését tartja indokoltnak, melyen részt venni nem kíván - a Fővárosi Bíróság ítélete rendelkező részének a kiegészítését indítványozta a HVB Bank Zrt.-nél vezetett számlaszám tekintetében a zár alá vétel megszüntetéséről, illetve a sértett figyelmét felhívó rendelkezéssel, mivel az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a HVB Bank Zrt.-nél vezetett számlán elhelyezett és a Budai Központi Kerületi Bíróság 1.Bny.404/2005/2. számú és a Fővárosi Bíróság 17.Bnf.1303/2005/2. számú jogerős végzésével elrendelt zár alá vétellel kapcsolatban. Egyebekben pedig az ítélet helybenhagyását indítványozta.

I. r. vádlott a 2008. év augusztus hó 08. napján kelt és az ítéletátlához 2008. év augusztus hó 26. napján érkezett beadványában fellebbezését írásban részletesen megindokolta. A tényállás részbeni megalapozatlanságára hivatkozott azzal érvelve, hogy nem voltak ismeretlen társai, nem egyezett meg senkivel és senkitől sem kapott pénzt. Vitatta az üzletszerűséget és állította, hogy a szegedi ügyben ártatlanul ítélték el.

A 2003. év március hó 28. és a 2003. év szeptember hó 17. napján elkövetett cselekményekben tagadta részvételét. Feltételezésen alapulónak tartotta azt a megállapítást, hogy a fenyegetés előtt is adott ki adatokat. Védekezése szerint a fenyegetés hatására adta ki az ügyfelek adatait, az adatok kiadásakor bízott abban, hogy a dolog elakad, mivel 3 millió fölött az ügyfelet fel kell hívni. A fenyegetés miatt ideges, stresszes állapotban volt, ez befolyásolta abban, hogy még egyszer ránézzen a számlákra. A fenyegetés kapcsán hivatkozott arra, hogy az elkövetők ismerték a családját. Tanú1 és Tanú2 írásmintáinak megvizsgálását, valamint arra tekintettel, hogy Tanú1 nála égetett el bizonyos dokumentumokat és feljelentést tett

a Móraalmi Rendőrségen, ennek az anyagnak a beszerzését indítványozta. A rá kiszabott büntetést szigorúnak tartva, beismerésének figyelembe vételét kérte.

I. r. vádlott új meghatalmazott védője a vádlott javára bejelentett fellebbezés részletes írásbeli indokolásában a vádlottra kiszabott büntetés enyhítését kérte a vádlott vese transzplantáción átesett, állandó és folyamatos gyógykezelésére vonatkozó kisfiára, az agyvérzést kapott, rendszeres neurológiai kezelésre szoruló vádlott állapotára, -ami miatt rokkantsági nyugdíjának megállapítása is folyamatban van - és arra figyelemmel, hogy a vádlott idős szüleit is rendszeresen segíti. Enyhítő körülményként indítványozta értékelni a vádlott büntetlen előéletét, valamint azt, hogy az elkövetésben bűnsegédként vett részt. A vádlott személye és családja, közeli hozzátartozói testi épsége, egészsége elleni fenyegetés miatt a Btk. 26.§ (2) bekezdésében foglalt korlátlan enyhítés és a Btk. 87.§ (4) bekezdésében foglaltak másodlagosan a Btk. 87.§ (2) bekezdés c) és d) pontjában és a (3) bekezdésben foglaltak figyelembe vételét kérte. A vádlott beismerő, megbánást tanúsító, mindvégig együtt működő magatartását, az időmúlást ugyancsak enyhítőként indítványozta értékelni, miként azt is, hogy a bűncselekmények megvalósulásához hozzájárult az is, hogy az átutalások teljesítésekor a vonatkozó banki belső szabályzatban írtakat - egy eset kivételével - nem tartották be.

A vádlott védekezésével összhangban a csalás és a magánokirat-hamisítás kapcsán is csak a vádlott által elismert öt esetben látta megalapozottnak megállapíthatónak a bűnsegédi magatartást, vitatva a vádlott folyamatos fenyegetés alatt állását elutasító bírói érvelés helytállóságát.

Kifogásolta a vádlott börtöntűró képességére vonatkozó vizsgálat elrendelésének elmaradását, az álláspontja szerint 5 rb. banktitok megsértésével kapcsolatban pedig annak téves megállapítását, hogy az jogtalan előnyszerzés végett történt, mivel a vádlott azzal kapcsolatban semmilyen előnyhöz nem jutott.

Összességében a vádlottra kiszabott büntetés enyhítését és a büntetések összbüntetésbe foglalását indítványozta.

A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője az írásban indokolt részletes fellebbezéssel egyezően tartotta meg perbeszédét.

II. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy nem a vádlottaktól származott az ötlet, a kitalálók, a megszervezők háttérben maradtak, Szerbiából mozgatták az eseményeket.

Álláspontja szerint az 1. pontnál a vádlott csak baráti szívességet tett, tévedésben volt, a többi esetben pedig megzsarolták hol feleségével, hol felesége terhességével és ezzel megtörték a vádlott akaratát, akinek semmi haszna nem volt az elkövetésből.

A II. r. vádlottnak megváltoztak a családi, személyi körülményei, életmódját is megváltoztatta, dolgozik, tisztességes állampolgár, ezért a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A bejelentett fellebbezések részben, enyhítést célzó részükben az alábbiak szerint alaposak.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint folytatta le. A lehetséges és szükséges körben feltárta a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat, és azokat lényegében okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor a már megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az így megállapított ítéleti tényállás azonban csak részben mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, a tényállás személyi és főleg történeti részében számos ponton kiegészítésre, helyesbítésre szorul. Ez a részbeni megalapozatlanság azonban az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352.§-ának (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint kiegészítette, helyesbítette és pontosította.

I. r. vádlottat a Szegedi Városi Bíróság helyesen folytatólagosan, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette és társtettesként, folytatólagosan, jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntette miatt ítélte el.

A Csongrád Megyei Bíróság a 2008. év június hó 23. napján kelt 2.Bf.401/2008/5. számú ítéletével a vádlott bűnösségét magánokirat-hamisítás vétségében is megállapította. Egyebekben helybenhagyta a Szegedi Városi Bíróság ítéletét.

I. r. vádlott a büntetést 2008. év július hó 23. napja óta tölti.

A III. pont második bekezdés első mondatát akként helyesbíti, hogy I. r. vádlott ismeretlenül maradt társaival pontosan meg nem állapítható időpontban, 2002. év végén, 2003. év elején állapotodott meg.

E helyesbítést az indokolta, hogy a megállapított 2003. év áprilisa és a III. pont 4. bekezdés 1. alatt megállapított 2003. év március hó 28. egymásnak nyilvánvalóan ellentmondó megállapítás, mivel az első végrehajtott cselekmény után logikátlan annak megállapítása, hogy 2003. áprilisában állapotodtak meg. Másrészt a nyomozati iratok 1531. lapszáma alatti kimutatás alapján megállapítható, hogy az I. r. vádlott

Sértett1 adatiba először 2003. február 27. napján, majd 2003. március 19-én és 2003. március 25-én tekintett be.

A tényállás III/1. pontjánál a 23.721,75 euro helyesen 5.856.425,64,- forintnak felel meg. A bank az átutalást 5.861.170,- forintban teljesítette 2003. év április hó 04. napján.

A 39.651,15 nem euró, hanem USA dollár, ami helyesen 9.127.298,- forintnak felel meg. A bank az átutalást 9.065.131,96,- forintban teljesítette 2003. év április hó 08. napján.

A III/2. pontnál: az átutalási megbízás 120.873, 92 USA dollárról szólt helyesen, amely 27.599.142,15,- forintnak felel meg. A bank az átutalást 26.701.049,- forintban 2003. év szeptember hó 30. napján teljesítette.

A III/4. pontnál: a 125.000 euro helyesen 31.115.000,- forintnak felel meg. A bank az átutalást 30.801.250,- forintban 2004. év április hó 08. napján teljesítette.

A III/5. pontnál: a helyesen 52.000 USA dollár 10.589.800,- forintnak felel meg. A bank ezt az összeget írta jóvá 2004. év április hó 08. napján.

A III/6. pontnál: a 93.000 USA dollár helyesen 18.939.450,- forintnak felel meg. A bank az átutalást 2004. év április hó 09. napján 18.992.460,- forintban teljesítette.

A III/7. pontnál: a 92.000 euro helyesen 22.900.640,- forintnak felel meg. A bank az átutalást 2004. év április hó 08. napján 22.715.720,- forintban teljesítette.

Az ismeretlen elkövetők összesen - helyesen - 133.927.755,70 forintot kívántak a hamis átutalásokkal megszerezni, ebből - helyesen - 126.127.755,70,- forint átutalása történt meg.

A III/6. és III/7. pont előzményeként kiegészíti a tényállást azzal, hogy 2004. év január hó 16. napján ismeretlen személy xy néven nyitott számlát a IC Banknálszámon.

A tényállás utolsó mondatát (ítélet 4. oldal utolsó bekezdése) azzal helyesbíti, hogy II. r. vádlott 92.087.665,70,- forint megszerzéséhez nyújtott segítséget.

Ezekre a helyesbítések az átutalási megbízások, az MNB napi árfolyam közlése, a banki teljesítések igazolása és bankszámlák alapján került sor.

A fenti kiegészítésekkel, helyesbítésekkel és pontosításokkal a megállapított tényállás megalapozottá vált, következésképp ez a tényállás a Be. 352.§-ának (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében - a szükséges körben - indokolási kötelezettségének is eleget tett, amikor számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak.

Beszámolt arról a gondolati folyamatról is, amelynek során a logikai következtetés módszerével megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést. Egy - a bűnügyi költségre vonatkozó kivétellel - megindokolta ítéletének egyéb rendelkezéseit is.

Nem osztotta az ítéltábla az I. r. vádlott védőjének - a 2003. év áprilisi megállapodás iratellenességére hivatkozás kivételével - az ítéleti tényállást támadó, az I. r. vádlott védekezésének megfelelő azon érvelését, hogy a vádlott csak öt esetben adta ki az adatokat és azokat is a családját érintő fenyegetések hatására.

Miként arra az ítéltábla a III/1. pont és az előzmények kapcsán a tényállás helyesbítésekor utalt, az I. r. vádlott 2003. év február hó 27-én, majd 2003. év március hó 19-én és 25-én tekintett Sértett¹ adataiba.

A III/2. pontbeli tényállásnál pedig Sértett² számláit az I. r. vádlott 2003. év augusztus hó 11. napjától 26 alkalommal tekintette meg, 2 alkalommal pedig az aláíró kartonját is megtekintette. Ezek a banki adatok, valamint Tanú³ és Tanú⁴ vallomásai cáfolják az I. r. vádlott védekezését. Mindezek alapján pedig helyesen vont következtetést arra az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott nemcsak az általa elismert öt esetben, hanem a 2003. év március 28-i és 2003. szeptember 17-i átutalási fax megérkezése előtt is átadta a számlatulajdonosok adatait.

Az elsőfokú bíróság ezen helyes következtetésére, valamint az elsőfokú bíróság által felolvasott, a Budapesti Nyomozó Ügyészség előtt Nyom.257/2006. alatt az I. r. vádlottnak gyanúsítottkénti kihallgatásakor tett vallomásában előadottakra figyelemmel egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon okfejtéseivel, amely szerint nem fogadható el az I. r. vádlottnak azon védekezése, hogy fenyegetés hatására követte el a cselekményeket.

Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak II. r. vádlott tévedésre és fenyegetésre vonatkozó védekezése cáfolataként felsorolt okfejtésével is.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított megalapozott ítéleti tényállást támadó fellebbezési érvelések - az ítéltábla álláspontja szerint - csupán az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét sérelmezik, a bizonyítékok újraértékelését, a vádlottak által előterjesztett védekezés elfogadását célozzák, amelyek az irányadó perrendi szabályok szerint a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére és - a csalási cselekmény kivételével - nem tévedett a cselekmények jogi minősítése tekintetében, így akkor sem, amikor az I. r. vádlott azon magatartását, hogy az ügyfelek személyi adatait, a számlákra vonatkozó adatait kiadta, 7 rb. banktitok megsértése büntettének minősítette.

A védelem arra való hivatkozása, hogy a vádlott semmilyen előnyhöz nem jutott, így téves a jogtalan előnyszerzés végetti elkövetés, nem helytálló. Az I. r. vádlott magatartása következtében ismeretlenül maradt társai jogtalan előnyhöz jutottak, míg a számlák tulajdonosait jogtalan hátrány érte. Magatartása ezen következményeivel az I. r. vádlott is tisztában volt. A jogtalan előnynek nem kell az elkövetőnél bekövetkeznie, az jelentkezhethet másnál is.

A csalási cselekményt illetően az ítélet tábla nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjaival, hogy az ügy sértette a HVB Bank Hungary Rt.

A Be. 51.§ (1) bekezdése értelmében sértett az, akinek jogát vagy jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.

A HVB Bank Hungary Rt-nél Sértett1., Sértett2., Sértett3., Sértett4., Sértett5., Sértett6., számlát nyitott és a számlán különböző összegeket tartott. A számlatulajdonosok adatai kiadása után az ismeretlenül maradt személyek jogosulatlanul kezdeményezték átutalást a számlákról. A jogosulatlan kifizetések következtében a számlatulajdonosok vagyonában következett be a kár, így ők a sértettek.

Az a körülmény, hogy a jogosulatlan átutalások megtévesztették a banki dolgozókat, illetve az, hogy a bank megtérítette a számlatulajdonosok kárát, amire azért került sor, mert a bank átutalásokat elindító alkalmazottai nem a bank belső szabályzata szerint jártak el, nem teszi sértetté a HVB Bank Hungary Rt-t.

Ezért az ítélet tábla a vádlottak folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntettként értékelt cselekményeit a sértettek számához igazodóan az alábbiak szerint minősítette:

I. r. vádlott 7 rb., a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntettét követte el, mint bűnsegéd, melyből 1 rb. (1.) folytatólagosan elkövetett, 1 rb. (3.) kísérlet.

Az I. r. vádlottnak a cselekmények üzletszerűkénti minősítését vitató érvelésével kapcsolatban az ítélet tábla a következőkre mutat rá:

A Btk. 137. § 9. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

A Btk. 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegély járulékos elkövetői tevékenység, ahol a minősítés igazodik az alapcselekmény minősítéséhez.

Az I. r. vádlott tudata átfogta az ismeretlen megbízóinak üzletszerű tevékenységét, és így nyújtott számukra bűnsegélyt, így az ő cselekményének minősítése is üzletszerűként elkövetett lesz.

II. r. vádlott a tényállás 1., 2., 3., 4., 5. pontjára vonatkozóan 5 rb. a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás bűntettét követte el, mint bűnsegéd, melyből 1 rb (1.) folytatólagosan elkövetett, 1 rb. (3.) kísérlet.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket részben sorolta fel helyesen.

A súlyosító körülmények köréből mellőzte az ítélőtábla a hasonló jellegű vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát, mivel nincs konkrét adat arra, hogy az adott időben és helyen a korábbi adatoktól jelentős eltérés lett volna.

További enyhítőként értékelte mindkét vádlott tekintetében beismerésüket, megbánásukat. I. r. vádlottnál azt, hogy több mint 4 éve, II. r. vádlottnál pedig azt, hogy több mint 3 éve áll a büntetőeljárás hatálya alatt.

További enyhítőként értékelte, hogy a bank belső szabályzatának megsértésével az átutalási megbízásokat ellenőrzés nélkül teljesítő banki alkalmazottak megkönnyítették a cselekmények elkövetését.

További enyhítő körülmény, hogy a bank a sértetteket kártalanította, valamint az, hogy egy cselekmény kísérleti szakban maradt. I. r. vádlottnál további enyhítőként értékelte büntetlen előéletét és kiskorú gyermekének súlyos betegségét.

A részben ekként megváltozott bűnösségi körülményekre, az enyhítő körülmények túlsúlyára, valamint arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság által alapul vett legsúlyosabb cselekmény büntetési tétele a megváltoztatott minősítés miatt enyhébbre, 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztésre változott, az ítélőtábla megítélése szerint a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések tartama a többszörös halmazat és az okozott kár nagysága ellenére eltúlzottan súlyos.

Ezért az ítélőtábla a fő- és mellékbüntetések tartamát olyan mértékben enyhítette, hogy az igazodjon a cselekmények tárgyi súlyához, a vádlottaknak a cselekményeiken keresztül is kifejeződő társadalomra veszélyességéhez, bűnösségük fokához és a büntetés kiszabása körében irányadó egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez, valamint megfeleljen a belső arányosság követelményeinek is.

Az ekként meghatározott tartamú főbüntetések és a hozzájuk igazodó mellékbüntetések szükségesek, egyúttal elegendőek ahhoz, hogy a vádlottakkal szemben az egyéni és általános megelőzés követelményeit elérjék, érvényre juttassák.

A főügyészi indítvány helytállóan mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottnak a HVB Hungary Bank Rt-nél vezetett számláján levő pénzösszeg zár alá vételével kapcsolatban rendelkezést nem hozott.

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2005. év március hó 30. napján kelt 1.Bny.404/2005/2. számú, a Fővárosi Bíróság 2005. év július hó 04. napján kelt 17.Bnf.1303/2005/2. számú határozatával helybenhagyott végzésével az I. r. vádlott nevében szereplő, a HVB Bank Rt-nél levő három számlán elhelyezett 8.849.790,- forint összeg zár alá vételét elrendelte.

Ezért az ítéletábra a fenti számlákon levő pénzösszeg zár alá vételét a Be. 159.§ (4) bekezdésének e) pontja alapján megszüntetni rendeli, amennyiben a HVB Bank Hungary Rt. a jogerős határozat közzétételétől számított 60 napon belül nem igazolja, hogy az igényét érvényesítette.

Az elsőfokú bíróság a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztályán 01341-5133/2005. bü. számon kezelt dolgok lefoglalását megszüntette és tételenként felsorolva azokat, a lefoglalást elszenvedő tulajdonosoknak kiadni rendelte.

Egy tételről azonban nem rendelkezett. Ezt az ítéletábra akként pótolta, hogy a 25. tétel alatti bizonylat lefoglalását megszüntette és azt I. r. vádlottnak kiadni rendelte a Be. 155.§ (1) bekezdés I. fordulata és a (2) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatban az I. r. vádlottat külön 36.000,- forint, a II. r. vádlottal egyetemlegesen 509.024,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte. Ezen rendelkezések indokát nem adta.

Az ügyben három írásszakértői vélemény készült, ebből egy XY aláírásával kapcsolatos. Ennek a költségére nem terhelhető egyik vádlottra sem.

A másik kettő írásszakértői vélemény a fiktív személy1. és fiktív személy2. aláírásokra vonatkozik, ami a II. r. vádlottat érinti, miként az orvos-szakértői vélemény is, amely a II. r. vádlottat ábrázoló fényképek, személyi igazolvány és a bank ipari kamerával rögzített felvétele elemzését tartalmazza. Ezen költségek kapcsán nincs törvényes alapja a vádlottak egyetemleges fizetési kötelezettsége megállapításának, ezek a költségek csak a II. r. vádlottra terhelhetők. A fennmaradó, az I. és II. r. vádlottal kapcsolatban felmerült költségek eloszthatók.

Ezért az ítéletábra a Be. 338.§ (1) és (2) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a felmerült bűnügyi költségből I. r. vádlott külön 45.000,- forintot, II. r. vádlott külön 409.046,- forintot köteles viselni. A bűnügyi költségből 90.978,- forintot a Be. 339.§ (1) bekezdés I. fordulata alapján az állam visel.

Észlelte az ítélőtábla, hogy I. r. vádlott születési helye és anyja neve tévesen került feltüntetésre, ezeket a személyi adatokat helyesbítette.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§-ának (1) bekezdése alapján mindkét vádlott tekintetében a fentiek szerint megváltoztatta, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

I. r. vádlottat több, határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélték, valamennyi bűncselekményt a legkorábban hozott ítélet jogerőre emelkedését megelőzően követett el, így a jogerősen kiszabott büntetéseket összbüntetésbe kell foglalni. Ezért az ítélőtábla felhívta az elsőfokú bíróságot az I. r. vádlott tekintetében a Be. 574.§-a szerinti összbüntetési eljárás lefolytatására.

Budapest, 2008. év október hó 29. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

. Halász Irén sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 18.B.462/2006/42. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.153/2008/12. számú ítéletében írt változtatásokkal I. r. és II. r. vádlottak tekintetében 2008. év október hó 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2008. év október hó 29. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróügyi ügyintéző